

Ako Cirkev chápe mučeníctvo a bombové útoky na Srí Lanke

Roberto de Mattei

8. mája 2019 ✚ Cirkev ✚ Aktuality

Islamský terorizmus spáchal ďalší masaker kresťanov. Treba pritom povedať, že zomrieť v kostole alebo v hoteli nie je to isté.

Zdroj: wikimedia.org

Masaker na Srí Lanke s vyše 250 mŕtvymi a viac ako 500 zranenými, je aj príležitosťou na zamyslenie. Predovšetkým nemôžeme hovoriť iba všeobecne o tragickej udalosti či o teroristických útokoch, bez toho, aby sme nespomenuli ich náboženský aspekt. A to najmä z lásky a úcty voči obetiam. Časť z nich prišla o život v dôsledku explózií počas veľkonočných obradov vzkriesenia. Druhí sa stali obeťami bômb, ktoré vybuchli v luxusných hoteloch. Všetci sa rovnako ocitli tvárou v tvár smrti, ktorej kosák neúprosne stínal každého bez rozdielu veku, pohlavia, kultúry, náboženstva alebo rasy.

Smrti nikto neunikne

Nie všetci sú však v rovnakej situácii bezprostredne po smrti, v okamihu osobného Božieho súdu, pred ktorým sa ocitne každá duša vo chvíli, keď sa oddelí od tela. Tento súd nenivelizuje, ale naopak rozdeľuje, diskriminuje, predstavuje dovŕšenie zásadnej voľby, ktorú sme v živote urobili: pre Boha alebo proti Bohu a jeho zákonu, jeho Cirkvi, ktorej zakladateľom a hlavou je Ten, kto bude naším sudcom, a ktorý je dokonale spravodlivý a nekonečne milosrdný. Nikto neujde pre Božím súdom, ale Boží súd je pre každého iný. Z tohto pohľadu, ktorý je pohľadom viery, musíme povedať, že všetci, ktorí zomreli v kostoloch, sú určite v Raji, pretože ich smrť možno prirovnať k smrti mučeníkov zabitých z nenávisti voči viere. ISIS sa prihlásil k zodpovednosti za masaker a srílanská vláda potvrdila, že útoky mali islamistický náboženský charakter. Toto treba povedať z lásky a úcty k obetiam. Atentátnici majú v nenávisti kresťanstvo, ženy a mužov, ktorí prijali krst, schádzajú sa na bohoslužbách a slávia hlavný sviatok kresťanskej viery: Vzkriesenie Ježiša Krista, Vykupiteľa ľudstva, jediného Spasiteľa, pred ktorým sa skláňa nebo a zem. Obete určite netušili, že idú na smrť, ale boli to muži a ženy viery prítomní na náboženskom obrade. Vyliata krv očistila ich životy.

To isté sa nedá s určitosťou povedať o tých, ktorí boli v hoteloch. Nevieme, koľkí z nich boli kresťania, koľkí veriaci iných náboženstiev a koľkí, azda väčšina, boli bez náboženstva. Možno väčšina žila v hedonizme a

náboženskom relativizme. Pre niektorých z nich bola smrť určite cestou k večnej spáse. Ale pre iných k večnému zatrateniu.

Islamskí teroristi si za svoj cieľ okrem kostolov vybrali luxusné hotely preto, lebo ich považujú za miesta dekadencie. Hoteloví hostia boli zabití nie preto, že sú kresťania, ale preto že sú „západniari“, pretože islam je politické náboženstvo, podľa ktorého sekulárny Západ je antitézou ich náboženského fanatizmu.

Čo je mučeníctvo

Je teda jasné, že čosi iné je zomrieť kľáčiac v kostole a iné zomrieť v hotelovej reštaurácii. A tu prichádzame k bodu, ktorý nám objasní, čo je to mučeníctvo. Podľa svätého Augustína sa osoba stáva mučníkom nie pre smrť, ktorú podstúpila, nech bola akokoľvek krutá, ale pre dôvod, pre ktorý bola zabitá. Tento princíp sa nevzťahuje iba na mučeníctvo (ktoré je najvyšším kresťanským svedectvom vernosti), ale platí pre akékoľvek utrpenie, ktoré na človeka doľahne. Uvedme príklad: predstavme si, že dvaja ľudia trpia tou istou viac alebo menej vážnou chorobou. Jeden ju prijíma s odovzdanosťou, obetuje ju Bohu a týmto spôsobom sa zjednocuje s utrpeniami Kristovho umučenia. Druhý toto zlo odmieta, sťažuje sa na osud, preklína Boha a prepadáva zúfalstvu. Choroba je tá istá, ale kým prvý človek získava veľké zásluhy, druhý sa dopúšťa ťažkého hriechu, ktorý ho poškrňuje.

Žijeme v dobe prenasledovania, ktorá pre mnohých je dobou nekrvavého mučeníctva, pri ktorom človek trpí pre katolícku vierou bez toho, aby pritom musel vyliť svoju krv. Toto vlastne vždy robili vyznávači viery, ktorí o pravde svedčili slovom a príkladom. Nie všetci sme povolaní stať sa mučníkmi, ale všetci sme povolaní, aby sme sa každý svojím vlastným malým spôsobom, slovom a príkladom, stali vyznávačmi viery.

Taliansky historik a profesor, Roberto de Mattei prináša v knihe **Druhý vatikánsky koncil** s podnadpisom **Doposiaľ nenapísané dejiny** ucelený pohľad na udalosť, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila život v katolíckej Cirkvi v druhej polovici 20. storočia a nemalou mierou naň vplýva i dnes.

Záujemcovia si môžu túto vysokohodnotnú knihu objednať na odkaze: <https://www.christianashop.sk/druhy-vatikansky-koncil-doposial-nenapisane-dejiny/>.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-cirkev-chape-mucenictvo-a-bombove-utoky-na-sri-lanke/>